

اقتصاد جهان

صعود دوباره قیمت نفت

قیمت نفت در معاملات روز چهارشنبه بازار جهانی تحت تأثیر احتمال طولانی‌ترشدن اختلالات عرضه از منطقه خاورمیانه افزایش یافت و به روند صعودی چند روزه خود ادامه داد.

به گزارش ایسنا، قیمت نفت برنت برای تحویل در ماه ژوئن با ۵۲ سنت معادل ۰۰۴۰۷ درصد افزایش، به ۱۱۱ دلار و ۷۸ سنت در هر بشکه رسید و برای هشتمین روز متوالی افزایش یافت. قرارداد ژوئن روز پنجشنبه منتهی می‌شود و قرارداد فعال‌تر جولای با ۰۰۴ درصد افزایش، به ۱۰۴ دلار و ۸۴ سنت رسید.

برای تحویل در ماه ژوئن، پس از افزایش ۰۰۷۳ درصدی در معاملات روز قبل، با ۵۷۲ سنت معادل ۰۰۵۷ درصد افزایش، به ۱۰۰ دلار و ۵۰ سنت در هر بشکه رسید. این شاخص از هشت روز گذشته، هفت روز افزایش قیمت داشت.

یانگ آن، تحلیلگر شرکت «هایتوگ فیوچرز» گفت: «افزایش اخیر قیمت نفت ناشی از محاصره تنگه هرمز بوده است. اگر ترامپ آماده تمدید محاصره باشد، اختلالات عرضه بیشتر تشدید می‌شود و همچنان قیمت نفت را بالاتر می‌برد».

براساس گزارش رویترز، بسته‌شدن تنگه هرمز همچنان باعث کاهش ذخایر جهانی نفت می‌شود و منابع بازار می‌گویند اواخر روز سه‌شنبه، مؤسسه امریکن‌پترولیوم گزارش داد که ذخایر نفت خام آمریکا برای دومین هفته کاهش یافته است. به گفته منابع آگاه، ذخایر نفت خام آمریکا در هفته منتهی به ۲۴ آوریل، ۱۰۷۹ میلیون بشکه کاهش یافت. ذخایر بنزین ۸۰۴۷ میلیون بشکه کاهش یافت، درحالی‌که ذخایر فرآورده‌های تقطیری ۲۰۶۰ میلیون بشکه کاهش یافت.

چین مجوز صادرات سوخت را از سر گرفت

دولت چین با توجه به افزایش ذخایر داخلی، با درخواست پالایشگاه‌های دولتی برای ازسرگیری صادرات سوخت موافقت کرد، اگرچه حجم مجوزها کمتر از سال گذشته است.

به گزارش مهر به نقل از رویترز، دولت چین با درخواست پالایشگاه‌های دولتی برای ازسرگیری صادرات سوخت موافقت کرده است و شرکت‌های انرژی این کشور می‌توانند از ماه آینده بار دیگر صادرات سوخت را آغاز کنند. این تصمیم پس از دوره‌ای تعلیق در ماه مارس و در حالی اتخاذ شده است که ذخایر داخلی سوخت چین در سطح بالایی قرار دارد.

منابع آگاه به رویترز اعلام کردند پکن صادرات ۵۰۰ هزار تن متریک سوخت را برای ماه می تأیید کرده است. این رقم بالاتر از ۳۲۰ هزار تن صادرات تخمینی در ماه جاری است، اما طبق داده‌های شرکت کپلر همچنان بسیار کمتر از میانگین ۱.۶ میلیون تن صادرات ماهانه چین در سال گذشته است.

بلومبرگ نیز پیش‌تر گزارش داده بود پالایشگاه‌های بزرگ از جمله سینوپک و سی‌ان‌پی‌سی درخواست‌هایی برای دریافت مجوز صادرات بنزین و دیزل ارائه کرده‌اند.

چین در اوایل ماه مارس و پس از حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران که موجب اختلال در تجارت نفت و گاز شد، به شرکت‌های انرژی دستور داد قرارداد‌های جدید صادرات سوخت را معلق کند و تلاش شود محموله‌های برنامه‌ریزی‌شده لغو شود. ممنوعیت صادرات شامل تمام محموله‌های بنزین، دیزل و سوخت جت بود که تا ۱۱ مارس از کمرک ترخیص نشده بودند.

به گفته منابع آگاه، از زمان اعمال این ممنوعیت، عرضه داخلی افزایش یافته و قیمت‌های بالا باعث کاهش تقاضا شده است. طبق گزارش شرکت اوپل‌کِم، ذخایر بنزین و دیزل در پالایشگاه‌های دولتی چین اکنون در بالاترین سطح خود طی سال‌های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۴ قرار دارند.

چین پس از کره جنوبی و سنگاپور، یکی از سه صادرکننده برتر سوخت در آسیاست و ظرفیت بالای پالایشگاهی این کشور موجب رقابت سنگین با سایر تولیدکنندگان منطقه شده است. تعلیق اخیر صادرات اگر ناشی از کاهش عرضه نفت خام به دلیل اختلال در تنگه هرمز نبود، می‌توانست به بهبود بازار پالایشی سایر کشورهای آسیایی کمک کند.

براساس گزارش اوپل‌پرایس، چین به‌طور منظم سهمیه‌های صادرات سوخت را برای پالایشگاه‌های دولتی و مستقل صادر می‌کند و عمده این سهمیه‌ها به شرکت‌های دولتی تعلق می‌گیرد. آخرین سهمیه صادرشده در دسامبر سال گذشته بود که بیش از ۷۰ درصد آن در اختیار پالایشگاه‌هایی مانند سینوپک و سی‌ان‌پی‌سی قرار گرفت.

در همین حال حاشیه سود صادرات سوخت به دلیل درگیری‌های منطقه‌ای در خاورمیانه افزایش یافته و به‌ویژه بازار دیزل با محدودیت عرضه فرآیندهای مواجه شده است. مدیران صنعت انرژی نیز نسبت به کمبود احتمالی این فرآورده هشدار داده‌اند.

قیمت طلای جهانی در کف یک ماهه

قیمت طلا در معاملات روز چهارشنبه بازار جهانی، در نزدیکی پایین‌ترین سطح یک‌ماهه خود ثابت ماند، زیرا تقاضا برای این فلز به دلیل ادامه عدم قطعیت ژئوپلیتیکی تا حد زیادی کاهش یافت.

به گزارش ایسنا، قیمت هر اونس طلا برای تحویل فوری با ۰۱ درصد کاهش، به چهارهزار و ۵۹۳ دلار و چهار سنت رسید، در حالی که هر اونس طلا در بازار معاملات آتی آمریکا با ۰۱ درصد کاهش، به ۴۰۶ دلار و ۳۱ سنت رسید.

این فلز زرد هفته جاری، با توجه به اینکه خریداران دارایی امن عمدتا به دلار متمایل بودند، ضررهای شدیدی را متحمل شد، درحالی‌که قیمت‌های بالاتر نفت هم بازارها را وحشت‌زده کرد.

در بازار سایر فلزات گران‌بها، هر اونس نقره برای تحویل فوری با ۰۰۷ درصد افزایش، به ۷۳ دلار و ۶۱ سنت رسید، در حالی که هر اونس پلاتین با ۰۰۳ درصد کاهش، به هزار و ۹۳۷ دلار و ۷۵ سنت رسید.

طبق گزارش شورای جهانی (WGC)، تقاضای جهانی برای طلا در سه ماهه اول ۲۰۲۶ به بالاترین حد خود رسید. گزارش شورای جهانی طلا که روز چهارشنبه منتشر شد، نشان داد کل تقاضا برای طلا، شامل طلای فرابورس، نسبت به مدت مشابه سال گذشته دو درصد افزایش یافته و به ۱۲۳۰۰۹ تن رسیده است. در حالی‌که تقاضا برای طلا بر مبنای سالانه افزایش یافت، رقم اصلی بر مبنای سه ماهه، شش درصد کاهش یافت که نشان‌دهنده تلاطم بازار این فلز زرد در سه ماهه اول سال جاری است.

بر اساس گزارش اینوستینگ، قیمت طلا در سه ماهه اول با نوسانات شدیدی روبه‌رو شد و طلای نقدی در ابتدا تقریباً ۳۰ درصد افزایش یافت و در ۲۹ ژانویه، به رکورد پنج هزار و ۵۹۵ دلار و ۴۶ سنت در هر اونس رسید.

مریم شکرانی؛ بغداد در تابستان ۱۹۶۰ میلادی شاهد تولد یک طفیانگر بود. ایران، عراق، عربستان سعودی، کویت و ونزوئلا گروهی کوچک بودند که تصمیم بزرگی گرفتند: تصمیم تشکیل سازمان اوپک یا همان سازمان کشورهای تولیدکننده و صادرکننده نفت. در آن زمان «هفت خواهر» فرمانروای بی‌چون‌وچرای بازار نفت جهان به شمار می‌آمدند: هفت شرکت چندملیتی که بازار نفت را در سیطره کشورهای ثروتمند صنعتی قرار داده بودند. اوپک در این فضا متولد شد تا سهم کشورهای ضعیف تولیدکننده را از بازار نفت بازستاند و در جنگ اسرائیل و اعراب در سال ۱۹۷۳آن چنان قدرتمند بازی کرد که شهرتی جهانی پیدا کرد. اما حالا اوپک دیگر آن اوپک سابق نیست و روزسه‌شنبه هفته جاری یکی دیگر از اعضای خود را از دست داد؛ خروج امارات از اوپک که از قضا یکی از مهره‌های مهم این سازمان بود.

-
-
-

تولد اعتراضی اوپک

هفت شرکت Esso, Royal dutch shell, BP, Mobil, chevron, Gulf oil و Texaco که پنج شرکت آن آمریکایی و دو شرکت انگلیسی بودند، در سال‌های آخر قرن نوزدهم و ابتدای قرن بیستم بازار نفت جهان را به تسخیر درآوردند و از آنجا که انگلیس بر مساحت وسیعی از جهان سلطه استعماری داشت، هفت خواهر نتوانستند امتیازات خیره‌کننده‌ای برای اکتشاف و استخراج نفت از کشورهای مستعمره به دست آورند. دراین‌میان شرکت بی‌بی انگلیس اصولا در ایران و بر مبنای امتیاز دارسی متولد شد اما پنج شرکت آمریکایی در زادگاه خود متولد شدند، چراکه در سال ۱۸۵۹ نفت در آمریکا کشف شده بود و این شرکت‌ها بعدا فعالیت خود را بین‌المللی کردند.

در ۱۴ سپتامبر ۱۹۶۰ا ما پنج کشور نفتی جهان سوم، علیه هفت خواهر و استعمار نفتی طغیان کردند و تصمیم گرفتند با اتحاد با یکدیگر سهم واقعی خود را از بازار نفت به دست آورند؛ جهان آن زمان، به این طغیان‌گری توجهی نشان نداد و رسانه‌های اقتصادی تشکیل اوپک را جدی نگرفتند. این بی‌توجهی به اوپک چیزی نزدیک به ۱۳ سال طول کشید.

با این حال اوپک تلاش کرد اعضای خود را بیشتر و بیشتر کند تا دست بالاتری در بازار نفت جهان پیدا کند؛ قطر، اندونزی، لیبی، امارات، الجزایر، نیجریه، اکوادور، انگولا،گابن، کینه استوایی وکنگو کشورهای بودند که بعدا به اوپک پیوستند. اوپک حدود ۴۰ درصد بازار نفت جهان و ۶۵ درصد ذخایر اثبات‌شده نفت جهان را در اختیار گرفت و با این وزنه اندک‌اندک نتوانست در قیمت‌گذاری نفت مداخله کند اما فرصت تاریخی که اوپک را بر سر زبان‌ها انداخت، جنگ اعراب و اسرائیل بود و اهرم فشاری که اوپک علیه اسرائیل و متحدانش به کار انداخت. در ششم اکتبر ۱۹۷۳ ارتش مصر به دنبال آن بود که از کانال سوئز عبور کند و سرزمین‌هایی را که شش سال پیش آن به اسرائیل باخته بود، پس بگیرد. جنگ اسرائیل و مصر بالا گرفت و قاهره مجبور به عقب‌نشینی شد. سازمان کشورهای عرب صادرکننده نفت تصمیم گرفت در اعتراض به اسرائیل ماهانه پنج درصد تولید نفت خود را کاهش دهند تا قیمت نفت صعودی شود و دو حامی اسرائیل یعنی آمریکا و هلند را تحریم نفتی کنند. اوپک هم به این اعتراض نفتی پیوست و قیمت نفت چیزی حدود پنج برابر شد؛ این رویداد اولین شوک نفتی جهان لقب گرفت و به دنبال آن بحران اقتصادی در کشورهای صنعتی به وقوع پیوست. هرچند که در آن زمان دنیا دیگر چندان درگیر مبارزات ضد استعماری نبود اما ابراز قدرت کشورهای ضعیف‌تر در معادلات جهانی غرورآفرین بود و سایر کشورهای تولیدکننده مواد خام تصمیم گرفتند از اوپک الگوبرداری کنند تا بتوانند مانع بازه‌کاری کشورهای صنعتی مصرف‌کننده مواد خام شوند. پس از این ماجرا بود که تلاش‌هایی برای شکل‌گیری سازمانی مشابه اوپک بین تولیدکنندگان قهوه، مس، فسفات و… شکل گرفت.

با این حال کشورهای ثروتمند صنعتی هم از پا ننشستند و در واکنش به ابراز قدرت اوپک،تشکل‌هایی مانند گروه هفت و ژاتانس جهانی انرژی را تشکیل دادند که گروه هفت درواقع گروهی متشکل از هفت کشور صنعتی بود.

همچنین جنگ اعراب و اسرائیل و بحران اقتصادی ناشی از آن و بازگرگی مهم اوپک توانست بسیاری از موازنه‌های سیاسی و منطقه‌ای را تغییر دهد و آمریکا را به کشورهای عربی تولیدکننده

گزارش «شرق» از ظهور اعتراضی یک سازمان نفتی که امروز به حاشیه رفته است؛

زوال اوپک؟

علی‌اصغر

نفت و به‌ویژه عربستان نزدیک کند؛ رفاقتی که البته عمق زیادی نداشت، پس از آنکه صعود قیمت نفت و پیشرفت تکنولوژی، استخراج نفت شیل آمریکا را به‌صرفه کرد، آمریکا نتوانست به بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت و گاز جهان تبدیل شود و پس از این ماجرا بود که دست حمایت خود را از پشت سر اعراب برداشت و رؤسای جمهوری این کشور با گفتن جملاتی نظیر اینکه آمریکا نباید پول مالیات‌دهندگان آمریکایی را خرج خاورمیانه کند و جنگ و حضور نظامی در خاورمیانه اشتباه بوده، خود را بی‌نیاز از قطب انرژی جهان تصور کرد. هرچند که این تصورات به درازا نکشید و چین به‌عنوان بزرگ‌ترین واردکننده نفت و گاز جهان به سمت کشورهای حاشیه خلیج فارس متمایل شد و بار دیگر پای آمریکا را به خاورمیانه کشاند.

تضعیف اوپک

در این سال‌ها اوپک دیگر هرگز نتوانست مانند گذشته بازنگر مهم بازار نفت جهان باشد؛ چراکه علاوه بر آمریکا، روسیه به‌عنوان یکی دیگر از تولیدکنندگان بزرگ نفت و گاز جهان ظهور کرد. همچنین شمار زیادی از کشورهای مصرف‌کننده سوخت‌های فسیلی به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر متمایل شدند؛ کشورهای عضو اتحادیه اروپا از جمله این کشورها هستند. گرایش اروپا به سمت انرژی تجدیدپذیر به حدی جدی شد که این مسئله پای ثابت کارزارهای سیاسی و انتخاباتی احزاب در قاره سبز بوده است؛ موضوعی که اوپک هم نتوانست به آن چشم ببندد و مسائل محیط‌زیستی را در دستور کار نشست‌های خود قرار داد و از دوره گذار انرژی سخن به میان آورد. در این سال‌ها اوپک به دنبال تعادل و واقع‌گرایی در برخورد با عرضه نفت بود اما دیگر انسجام گذشته در سازمان اوپک احساس نمی‌شد و برخی اعضای آن، اوپک را ترک کردند یا دست‌کم در دوره‌ای، عضویت خود را در این سازمان معلق کردند. گذشته از آن، تقاهم اعضا درباره عرضه نفت دشوار شده بود و مواردی از اختلاف یا تخطی اعضا از سقف تولید به چشم می‌آمد. در سال ۲۰۲۴ انگولا از اوپک خارج شد و قطر در سال ۲۰۱۹ از عضویت در اوپک انصراف داد. اندونزی در سال ۲۰۰۹ اوپک را ترک کرد اما پس از یک وقفه هفت‌ساله دوباره به سازمان برگشت و سپس چند ماه بعد بلافاصله آن را ترک کرد. اکوادور در سال ۲۰۰۷ اوپک را ترک کرد اما دوباره در سال ۲۰۲۰ برگشت گابن هم در شرایطی مشابه در سال ۱۹۹۵ عضویت خود را در اوپک معلق کرد اما پس از ۱۱ سال دوباره به این سازمان برگشت.

در میانه اعضایی که عضویت خود را در اوپک لغو کرده‌اند، اندونزی با تولید ۱.۴ تا ۱.۷ میلیون بشکه، سهم نسبتا درخورتوجهی در تولید نفت داشته است و قطر هرچند که تولیدکننده بزرگ نفت محسوب نمی‌شود اما سومین تولیدکننده بزرگ گاز جهان است. وزیر انرژی قطر در زمان ترک اوپک گفته بود که کشورش یک تولیدکننده کوچک نفت است و ترجیح می‌دهد روی تولید گاز متمرکز شود؛ گازی که عمده آن از میدان مشترک با ایران یعنی پارس جنوبی تولید می‌شود.

حالا امارات اوپک را ترک کرده است؛ عضو مهم و تأثیرگذار در این سازمان. امارات تحت سهمیه اوپک روزانه ۳.۴ میلیون بشکه نفت تولید می‌کند و سال‌هاست که برای افزایش تولید نفت خود به بیشتر از پنج میلیون بشکه در روز سرمایه‌گذاری کرده؛

تقابل روایت‌ها؛ از سایه جنگ تا بازتعریف قدرت در جهان

علیرضارحایی

«صلاعدی» هزینه‌ها در جنگ‌های مدرن است؛ جایی که تسلیحات پیشرفته، لجسنتیک پیچیده و اختلال در بازار انرژی، هزینه‌ها را به‌سرعت افزایش می‌دهند. به همین دلیل، اقتصاد را می‌توان یکی از مهم‌ترین عوامل بازدارنده در برابر گسترش جنگ دانست؛ عاملی که گاه کمتر از آن سخن گفته می‌شود.

فناوری‌های نو؛ تغییر قواعد امنیت

یکی از ابعاد کمتر دیده‌شده جنگ‌های جدید، نقش فناوری‌های نوین است. ترکیب هوش مصنوعی، پهپادها و سیستم‌های پردازش داده، به تدریج در حال تغییر شیوه‌های شناسایی و هدف‌گیری است. برخی تحلیل‌ها از امکان استفاده از داده‌های صوتی برای شناسایی افراد سخن می‌گویند؛ هرچند این فناوری‌ها هنوز با محدودیت‌هایی مانند نویز محیطی و خطای تشخیص مواجه‌اند و کاربرد گسترده و دقیق آنها به‌طور کامل تثبیت نشده است. بااین‌حال، جهت‌گیری کلی روشن است: امنیت فیزیکی در حال ورود به مرحله‌ای جدید است؛ مرحله‌ای که در آن، تهدیدها می‌توانند نامرئی‌تر و پیچیده‌تر از گذشته باشند.

انرژی و ژئوپلیتیک؛ نشانه‌های یک تغییر تدریجی

در حوزه انرژی، نشانه‌هایی از تغییر در نظم سنتی دیده می‌شود. برخی تولیدکنندگان بزرگ نفت، به دنبال افزایش استقلال عمل و بهره‌برداری حداکثری از ظرفیت‌های خود هستند؛ روندی که می‌تواند به کاهش انسجام ساختارهای سنتی مانند کارتل‌های نفتی منجر شود. در کوتاه‌مدت، گلوگاه‌های انتقال انرژی همچنان در حوزه انرژی، نشانه‌هایی از تغییر در نظم سنتی دیده می‌شود. برخی تولیدکنندگان بزرگ نفت، به دنبال افزایش استقلال عمل و بهره‌برداری حداکثری از ظرفیت‌های خود هستند؛ روندی که می‌تواند به کاهش انسجام ساختارهای سنتی مانند کارتل‌های نفتی منجر شود. در کوتاه‌مدت، گلوگاه‌های انتقال انرژی همچنان

اقتصاد ایران

نرخ خوراک پتروشیمی‌ها اعلام شد

معاون اول رئیس‌جمهور مصوبه هیئت وزیران درباره نرخ فروش خوراک پتروشیمی و نرخ خرید فرآورده‌های نفتی از پالایشگاه‌ها را تا پایان تیرماه امسال ابلاغ کرد.

به گزارش ایرنا، محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، تصویب‌نامه هیئت وزیران درباره مبنای محاسبه نرخ فروش خوراک و نرخ خرید فرآورده‌ها به شرکت‌های پالایش نفت و پتروشیمی را به وزارت نفت، سازمان برنامه و بودجه و وزارت اقتصاد ابلاغ کرد.

براساس این مصوبه، تا پایان تیرماه امسال مبنای محاسبه نرخ فروش خوراک به شرکت‌های پتروشیمی و نرخ خرید فرآورده‌های نفتی از پالایشگاه‌ها به قیمت مصوب هیئت وزیران در مرداد ۱۴۰۳ که از سوی وزارت نفت در دی‌ماه همان سال به شرکت‌های پتروشیمی و پالایشی ابلاغ شده و در سامانه کدال بارگذاری شده بود، تعیین شد است.

وزارت نفت مکلف است تا نیمه خرداد امسال شیوه‌نامه جدید قیمت‌گذاری نرخ فروش خوراک پتروشیمی و نرخ خرید فرآورده‌های نفتی از پالایشگاه‌ها را با همکاری تشکل‌های صنفی مربوطه تهیه و به هیئت ویران برای تصویب ارائه کند. این شیوه‌نامه در صورت تصویب تا پایان برنامه هفتم معتبر خواهد بود.

افزایش ۵۰ تا ۶۰درصدی قیمت مصالح ساختمانی

رئیس انجمن انبوه‌سازان آستان تهران از افزایش ۵۰ تا ۶۰درصدی مصالح ساختمانی با توجه به وضعیت پتروشیمی‌ها و صنایع فولادی خبر داد. ایرج رهبر، رئیس انجمن انبوه‌سازان آستان تهران، در گفت‌وگو با خبرنگران اقتصاد ایلنا با اشاره به افزایش هزینه‌های ساخت‌وساز و موجودی مصالح ساختمانی با توجه به وضعیت تخریب پتروشیمی‌ها و فولادی‌ها اظهار کرد: به‌طور قطع در هزینه‌های ساخت‌وساز شاهد افزایش قیمت خواهیم بود؛ چراکه قیمت مصالح ساختمانی افزایش پیدا کرده است.

وی ادامه داد: با توجه به کاهش تولیدات محصولات پتروشیمی و فولادی در کشور، ناشی از مورد هدف قرارگرفتن واحدهای پتروشیمی و صنایع فولادی در جنگ صهیونیستی- آمریکا علیه ایران، شاهد افزایش ۵۰ تا ۶۰درصدی قیمت‌ها خواهیم بود.

رئیس انجمن انبوه‌سازان آستان تهران با اشاره به تأمین مصالح ساختمانی فولادی کشور گفت: فولاد عمده‌ای که در صنعت ساختمان مورد استفاده قرار می‌گیرد، تیرآهن قرار می‌گیرد. رهبر با تأکید بر اینکه در حال حاضر پروژه‌ها در جریان است، افزود: پروژه‌هایی که در حال ساخت بودند با تعدیل قیمت ادامه پیدا می‌کنند. البته پروژه‌های دولتی مانند نهضت ملی مسکن شاید تا حدودی دچار مشکل شوند؛ چراکه مناقضی باید پول آن را پرداخت کند و قیمت‌های قبلی کساف ادامه ساخت‌وساز را نخواهد داد و باید در قیمت‌ها تجدیدنظر شود و احتمال دارد با توجه به کاهش قدرت پرداخت‌های مردم، روند اجرا تا حدودی کند شود.

او با اشاره به وضعیت اشتغال کارگران ساختمانی با وقوع جنگ تحمیلی سوم گفت: در پروژه‌های در حال ساخت که به‌طور مستقیم مورد حمله دشمن قرار گرفتند و ادامه اجرای پروژه متوقف شده، فعلا نیروی کار و کارگران ساختمانی مشغول به کار در آن پروژه‌ها نیستند تا پروژه تعیین تکلیف شود.